

Het Ridderkruis

door
Orang blanda

DE dikke suikeradministrateur Tijman was met z'n vrouw even in de Toko van Jongma aangelopen.

De groote twaalf-cylinder Cadillac wachtte voor de deur terwijl de suikerlord wat „bikke- sement" insloeg, zooals hij het vulgair uit- drukte.

Tijman drukte zich graag wat ruw uit. Eigenlijk was hij maar een heel gewone jong- gen, zonder veel meer ontwikkeling dan de M.U.L.O.-school kon geven, ja van de kennis van de M.U.L.O. was hij al weer veel vergeten. Maar de practijk van het leven had hem heel wat geleerd.

Misschien schaamde hij zich inwendig wel voor z'n mindere ontwikkeling, en trachtte hij die schaamte door een uitwendige onverschilligheid en ruwheid te verbergen. Z'n vrouw was anders: stiller en bescheidener.

„Zoo, Jongma, nou nog een paar blikjes ja, sardinen, kreeft en zoo."

De tokohouder haalde het verlangde te voorschijn. Hij was een magere, tanige man, die Jongma, Oud-militair, dat zag je direct; ook al had je de eereteekenen op z'n borst nog niet opgemerkt. Stram en recht liep hij over den weg en als er klanten in de toko kwamen, nam hij de opdrachten in ontvangst, staande in de houding als toen hij nog de „compagnie" diende, alleen wat gebogener was hij gewor- den.

Ook nu liet hij de militaire houding niet varen.

„Wel Jongma", zei de administrateur drukdoenerig, „loopen de zaken nogal?"

„Redelijk mijnheer..... gaat wel."

„En kan je nogal merken, dat de Europeanen nou bij jou koopen, nu er een Europeesche toko op de plaats is?"

„Sommigen komen trouw hier, maar u moet denken, de Chineezen zijn altijd toch nog met minder winst tevreden."

„Schandaal", vond de administrateur, „waarom bevoordeelen ze jou niet: jij hebt toch je leven veil gehad voor de compagnie..... in Atjeh."

„k Heb m'n plicht gedaan", zei Jongma eenvoudig.

„Plicht gedaan; goed, maar die blikjes heb je toch gekregen met meer dan je plicht te doen: daar heb je misschien je leven voor in de waagschaal gesteld en met doodsgevaar ze verdiend hè?"

„Ja „het ridder" heb ik gekregen bij Salema, toen die benting weer door ons werd heroverd."

„Vertel eens hoe dat ging."

„Nou mijnheer, daar is weinig van te vertellen. Ik was nog jong en heethoofdig. Die sloebers van Atjehers hadden er ons eerst uitge- jaagd, en een van m'n kameraden om zeep geholpen. En toen er stormloop op de benting gecommandeerd werd, was ik vooraan. Het eerste erin....."

„... het eerste erin", herhaalde de administrateur, „en om je heen geslagen?"

„Ja, een paar Atjehers gingen er aan... maar ik kreeg het nog even benauwd, want ik was de anderen vrij veel voor."

De administrateur schudde het hoofd, „Kolossaal kerel, dan zal je het benauwd gehad hebben... Ja zie je vrouwtje, dat zijn daden, op

„Met doodsgevaar verdiend, hè?"

mannen als Jongma kunnen we trotsch zijn, hebt je ridderorde verdiend, hoor." En de lawaaient zocht Tijman met z'n stille, beach- den vrouw, door Jongma uitgeleide gedac z'n twaalf-cylinder Cadillac op.

Jongma bleef naar buiten staren, terwijl z'n auto zich — een groot verschil met z'n baas bijna geruischloos in beweging zette.

Toen schudde de tokohouder het hoofd en glimlachte droevig.

„Z'n ridderorde verdiend!" Hij had he- steeds ondervonden, dat men die krijgsdaad als de grootste en moeilijkste daad van z'n leven beschouwde. Omdat hij als heethoofdig jonge man in de opwindig van het gevech- de anderen was vooruitgehoud bij de benting- bestorming!"

Och er waren zooveel moeilijker dagen in z'n leven geweest. En nu dacht hij aan z'n eenigst kind, z'n lieve Noes! Toen hij in Menado z'n vrouw begraven had, was Noes z'n rijke en eenige bezit gebleven. Wel had he-

heimwee naar z'n moeder en het oude land aan de Noordzee hem in de ziel gebrand. Maar wat zou hij in Holland met z'n klein pensioen kunnen beginnen? Dus was hij in Indië gebleven, waar hij z'n toko had, eerst in Menado en toen in Djocja. Maar Noes, die lieve Noes, moest een Europeesche opvoeding hebben. Dus had hij het meisje naar Holland gestuurd waar zij een pracht-opvoeding kreeg op een kostschool, terwijl hij zwoegde en zweette in z'n toko in de Chinees- sche wijk. In het hart z'n liefde en groot verlangen naar het oude land en z'n lieveling — z'n moeder was intusschen overleden — had hij alleen nog maar hoop op de terugkomst van Noes. Hij had flink wat geld overgehouden, althans genoeg om in Soerabaya een grootere toko te beginnen.

Voor Noes wilde hij zich alle opofferingen getroosten. Dat moest een dame worden, die met een flink zakenman trouwde. Dan zou hij zich terugtrekken uit de zaken en gelukkig zijn om het geluk van zijn kind. Daarvoor werkte hij, toen Noes in Holland was.

Eerst de jaren, toen de maanden en ten slotte de weken en dagen had hij afgeteld, tot eindelijk, eindelijk z'n kind weer in z'n armen lag. Nu zou de gouden tijd voor Jongma aanbreken.

Maar drie weken, nadat Noes teruggekomen was, moest Jongma zijn lieveling missen. Eene verradelijke typhus had haar ten grave gesleept.

Dat was een schrikkelijke tijd geweest voor den oud-militair, eer hij het kon overgeven, dit ontzettend verlies.

Dat was een schrikkelijke strijd geweest voor den dappere uit den Atjehkrijg, eer hij had kunnen aanvaarden wat God over hem had beschikt. Voor zijn „dappere" daad in Atjeh droeg hij een kruis op de borst..... maar voor wie overwinnaar bleef in den ontzettenden strijd, door hem gestreden, werd geen ridderkruis gegeven.

Toch, en Jongma's oogen wer- den vochtig als hij er aan dacht, had hij toen het kruis leeren vin- den, het kruis van Golgotha, dat hij vroeger niet gekend had. En dat kruis had hem in werkelijkheid geadeld, ja meer nog, had hem tot een koningskind gemaakt, en hem den vrede geschonken, die alle verstand te boven gaat.

Jongma ging in z'n toko terug en deed zijn werk. Nu had Hol- land nog maar weinig aantrekke- lijks voor hem. Hij bleef in Indië, waar hij vrouw en dochter verloor, maar God vond.

Het graf in de tropen.

HET MUZIEKCORPS van de Nederlandsch Her- vormde Stadsending te Amsterdam.

Bovengenoemd Muziek- corps maakt dit jaar een evangelisatiereis naar Brussel. In April houdt de Vereeniging een bazar. Het Muziecorps hoopt sterk op welslagen van de plan- nen voor dit jaar.